ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
29
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1935
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 71 (125)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΘΑ ΣΩΣΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Παράξενεύονται οἱ βενιζελικοὶ διατὶ γύρω ἀπὸ τὴν παράταξιν τῶν Βασιλοφρόνων ἤρχισαν νὰ συσσωματοῦνται σιγὰ-σιγὰ ὅλοι οἱ ἀντιβενιζελικοὶ πολῖται, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸν εἶχον ταχθῆ ἀναφανδὸν ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας.

Ἀλλ' ἀφοῦ αὐτοὶ πρῶτοι ἔδωσαν εἰς τὸ πολιτειακόν, εἰς τὸν ἀγῶνα των ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, μορφὴν πολιτικήν; Ἀφοῦ θέλουν τὴν Δημοκρατίαν ἰδικήν των—Βενιζελικὴν—καὶ διεκδικοῦν τὴν πατρότητά της; Ἀφοῦ ἀπειλοῦν ὅτι ἂν τυχὸν ἐπικρατήσῃ ἡ Δημοκρατία θὰ σφάξουν κάθε μὴ βενιζελικόν;

Ἀφοῦ τέτοιον ἐννοοῦν τὸν πολιτειακὸν ἀγῶνα, εἶναι ποτὲ δυνατὸν ὁ λαὸς νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Δημοκρατίαν, τὴν Δημοκρατίαν αὐτὴν τὴν ὁποίαν ἐγνώρισε ἐπὶ βενιζελοκρατίας; Διότι ἴσως ἡ Δημοκρατία νὰ εἶναι καλή, ἴσως ἀκόμη νὰ εἶναι τὸ ἄριστον τῶν πολιτευμάτων, ὅμως ἡ Δημοκρατία αὐτὴ τὴν ὁποίαν ἐγνώρισε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὑπὸ τὸ Βενιζελικὸν καθεστὼς, εἶναι ὅ,τι τὸ μισητόν, τὸ ἐλεεινὸν καὶ τὸ ὀλέθριον. Διότι ἡ Βενιζελικὴ Δημοκρατία μόνον κακῶν πρόξενος ἐγένετο εἰς τὸν τόπον μας, μόνον καταστροφὰς καὶ συμφορᾶς ἐπεσώρευσεν εἰς τὴν χώραν μας.

Ὅλοι ἐνθυμούμεθα τί ἔγεινεν εἰς τὸν δύσμοιρον αὐτὸν τόπον, εἰς τὸ δωδεκαετὲς διάστημα τῆς Δημοκρατίας, καὶ δεῖ κατὰ τὴν τελευταίαν τετραετίαν, ποῦ ὑπόσχετο ὁ κακοποιος καὶ προδότης γέρων τῆς Χαλέπας ὅτι θὰ ἔκαμνεν τὴν Ἑλλάδα «ἀγνώριστον».

Δὲν παρήρχετο ἔτος ποὺ νὰ μὴ γείνῃ καὶ ἕνα κίνημα. Εἰς τὰς ἀρχὰς ἀπὸ στρατηγοὺς καὶ τελευταίως ἀπὸ ἀνθυπολογαγοὺς καὶ... ὑποδεκανεῖς ἀκόμη.

Δὲν παρήρχετο μὴν ποῦ νὰ μὴ ἀνεκαλύπτετο καὶ μία κλοπὴ εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα. Ὑπουργοί, Δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ πᾶς τις, μηδὲ τοῦ τελευταίου εἰσπράκτορος ἔκλεπταν τὸν ἱδρῶτα μας, ἀρκοῦσε μόνον νὰ ἦτο Βενιζελικός.

Ὅλος ὁ κόσμος τότε βλέπων τὸ κατάντημα τῆς Ἑλλάδος, ἐξῆλθεν εἰς τοὺς δρόμους, ἐκ τῆς πρωτευούσης μέχρι τῆς τελευταίας καλύβης, καὶ μὲ μιὰ φωνὴ ἐβόαζεν: **«Κάτω οἱ ἐπαναστάται, κάτω οἱ κλέφτες».**

Ἐὰν τότε ὑπῆρχε Βασιλεὺς εἰς τὸν τόπον αὐτόν, μετὰ τὰ τόσα αἶσχη τῆς τότε Κυβερνήσεως, μετὰ τὴν κατάδηλον ἀποδοκιμασίαν ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης, θὰ ἔπαυε τὴν ἄτιμον κυβέρνησιν, καίτοι Βασιλέως ὑπάρχον τος, ὅλα αὐτὰ τὰ ὄργια δὲν θὰ διεπράττοντο.

Αὐτὴν, λοιπόν, τὴν Δημοκρατίαν νὰ θελήσωμεν νὰ ἐπαναφέρωμεν; Ἀλλὰ ὑπάρχει μεγαλύτερον ἔγκλημα κατὰ τοῦ τόπου αὐτοῦ, κατὰ τοῦ Ἔθνους μας;

***

Ὁ Βενιζελισμός, ἀπεδείχθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι εἶναι ὁ μεγαλύτερος, ὁ χειρότερος, ὁ ἐπικινδυνο ὁ δέστερος ἐχθρὸς τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπέναντι, λοιπόν, τῶν θαθασίμων τούτων ἐχθρῶν τοῦ τόπου μας καὶ τῆς Πατρίδος μας, ἀπέναντι τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος καταστροφέων τούτων καὶ τὴν παντὸς εἴδους ἀρριβιστῶν ποὺ συντάσσονται σήμερον μαζί των, συναγείροντα ι καὶ πάλιν εἰς ἑνιαίαν καὶ ἀδιάσπαστον παράταξιν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ πατριῶται Ἕλληνες, ὅλοι ὅσοι πονοῦν διὰ τὸ κατάντημα τοῦ τόπου μας, ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ θέλουν τὴν σωτηρίαν τῆς χώρας μας.

Ὁ ἀρξάμενος ἀγὼν δὲν εἶναι κομματικὸς, οὔτε πολιτικός. Εἶναι ἀγὼν ὑπὲρ τῶν ὅλων. Εἶναι ἀγὼν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος. Διότι μία καὶ μόνη ἐλπὶς ἀπομένη διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ τόπου αὐτοῦ: **Η ΠΑΛΙΝΟΡΘΩΣΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ** (διὰ νὰ μὴ ξαναφανῇ οὐδέποτε πλέον ὁ Βενιζελισμὸς) Καὶ ἡ ἐμπέδωσις τοῦ νέου πολιτεύματος κατὰ τρόπον ὥστε νὰ καταστῇ ἀδύνατος οἱαδήποτε κατ' αὐτοῦ ἐ-πιβουλὴ εἰς τὸ μέλλον.

Ἀλλὰ διὰ νὰ κερδιθῇ ὁ ἀγὼν ὑπὲρ τῆς Βασιλείας θριαμβευτικῶς, διὰ νὰ ταφῇ ὁριστικῶς ὁ ἐπικατάρατος Βενιζελισμός, διὰ νὰ συντριβῇ τελειοτικὰ ἡ συμμορία τῶν ἀνταρτῶν καὶ τῶν ἀναρχικῶν, ἐπιβάλεται ἡ συνένωσις καὶ ὁ συντονισμὸς ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν μομιμοφρόνων δυνάμεων ὅλων τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν ποῦ ἀγαποῦν καὶ πονοῦν τὴν πολυβασανισμένην πατρίδαν των. Αἱ κομματικαὶ ἀντιθέσεις πρέπει νὰ παραμερισθοῦν. Αἱ προσωπικαὶ φιλοδοξίαι πρέπει νὰ ὑποσταλοῦν. Αἱ δίκαιαι ἔστω αἰτιάσεις πρέπει νὰ σιγήσουν.

Ἀπέναντι τῆς ἑνιαίας παρατάξεως τῶν Βενιζελοκομμουνιστῶν πρέπει νὰ εὑρεθῇ ἐπίσης ἑνιαία καὶ συμπαγῆς καὶ ἐνθουσιώδης παράταξις ὅλων τῶν πατριωτῶν Ἑλλήνων.

Αὐτὴ εἶναι ἡ αἰτία ἡ ὁποῖα συσσωματώνει γύρω ἀπὸ τὴν Βασιλικὴν παράταξιν ὅλον τὸν ἀντιβενιζελικὸν κόσμον. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξίωσις τὴν ὁποίαν προβάλλει ἤδη ὁμοθύμως ἡ ἀδιάφθορος καὶ ἀγνὴ λαϊκὴ μάζα. Καὶ εἰς τὴν ἀξίωσιν αὐτὴν πρέπει νὰ πειθαρχήσωμεν—καὶ θὰ πειθαρχήσωμεν—ὅλοι ἀνεξαιρέτως, ὅσοι θέλομεν νὰ ὑπηρετήσωμεν τιμίως τὴν πατρίδα εἰς τὴν κρίσιμον αὐτὴν στιγμήν.

"ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ,,

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ο Β'

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΗΣ ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ «Λαϊκὴ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος» ἐξέδωκε προχθὲς τὴν κάτωθι προκήρυξιν, ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν λαὸν καὶ τὴν νεολαίαν:

«Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Ἑλλάδος Παναγῆς Τσαλδάρης, διεδήλωσεν ὅτι τὸ φυσικὸν πολίτευμα διὰ τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἡ Βασιλευομένη Δημοκρατία.

Ὁ σώφρων καὶ πατριώτης Ἐθνάρχης μας, διεῖδε καὶ ὀρθῶς διηρμήνευσε τοὺς παλμοὺς ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, ὁλοκλήρου τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς καὶ ὡς πάντες ἀναμένομεν, ἔγεινεν ὁ σημαιοφόρος τῆς βασιλικῆς ἰδεολογίας, ἔγεινεν, ὡς ἤρμοζεν, πρωτοπόρος τῆς ἀσφαλοῦς ἐκπληρώσεως τῶν πόθων, τῶν πλημμυρούντων τὰ στήθη ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων.

Τιμὴ καὶ δόξα δι' ἡμᾶς διότι τοῦ εὐγενοῦς μας ἀγῶνος ἡγεῖται ὁ συνετὸς καὶ σώφρων Πρωθυπουργὸς Παναγῆς Τσαλδάρης, ὁ πάντοτε ὡς παράδειγμα τῆς ζωῆς του ἔχων τὸ συμφέρον καὶ μόνον τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος.

Ὡπλισμένοι πλέον μὲ τὴν ἰσχὺν τοῦ συνετοῦ Ἐθνάρχου μας, προχωρήσατε θαρραλέως πρὸς τὴν βεβαίαν πλέον νίκην. Κατακρημνίσατε τὸ πολίτευμα τῆς ἀνομίας καὶ ἀναστηλώσατε τὸν εὐγενῆ καὶ ὑπέροχον θεσμὸν τῆς Βασιλείας. Στερεώσατε μὲ τὴν ἀκατάβλητον δύναμίν σας τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα, ἐκπροσωπουμένην διὰ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β'. Ἐπιβραβεύσατε τὴν ἠθικὴν καὶ τὸ δίκαιον, ἐπαναφέροντες εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Θρόνον τὸν Γεώργιον Β' υἱὸν τοῦ ἀειμνήστου Στρατηλάτου Κωνσταντίνου, τοῦ ἐνσαρκωτοῦ τῶν Ἑλληνικῶν ἰδανικῶν καὶ παραδόσεων ὅστις ἔπεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος καὶ ὅστις, ἄταφος εἰς ξένην χώραν, ζητεῖ λίγο ἑλληνικὸ χῶμα νὰ ἀναπαύσῃ τὰ κουρασμένα ἀπὸ τοὺς πολλοὺς πολέμους μέλη του.

Ἐμπρὸς εἰς τὸν ἀγῶνα μας βαδίσατε μὲ σταθερὸν βῆμα, ἀπτόητοι, μὲ τὴν πεποίθησιν, ὅτι μάχεσθε ὑπὲρ τοῦ δικαίου. Προχωρήσατε πρῶτοι εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἱεροῦ καὶ εὐγενοῦς ἀγῶνος.

—Ζήτω ὁ Βασιλεύς!

—Ζήτω τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος!

—Ζήτω ἡ ἀθάνατη Ἑλληνικὴ Φυλή!

—Ζήτω ὁ Ἀρχηγός μας Παναγῆς Τσαλδάρης!

ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΑΣΤ. ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν συνεκροτήθη ἐν Βάλτῃ πάνδημον συλλαλητήριον εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας διὰ τὴν κατάργησιν τοῦ τμήματος χωροφυλακῆς Κασσανδρείας καὶ τὴν ἵδρυσιν σταθμοῦ χωροφυλακῆς.

Τὸ συλλαλητήριον τοῦτο, εἰς ὃ ἀντιπροσωπεύθησαν δι' ἐπιτροπῶν καὶ ἅπασαι αἱ λοιπαὶ Κοινότητες τῆς Κασσάνδρας, ἐξέλεξαν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Α. Οἰκονόμου τέως γερουσιαστοῦ, Δ. Παπασαραφιανοῦ, ἰατροῦ, Ξ Γριανταφύλλου Ε. Διασκαλάκη, Ν. Παπαοικονόμου Δ. Ἀναγνωστάκη, Ρ. Κατσάνη, καὶ Κωνσταντῖνου Κυπαρισσούδα, εἰς ἣν ἀνέθηκε τὴν ἐντολὴν ὅπως προβῇ εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας τόσον διὰ τὴν ἵδρυσιν Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς ἐν Βάλτῃ ὅσον καὶ διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἑτέρων τῆς Κασσάνδρας ἀναγκῶν.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιτροπὴ μεταβᾶσα εἰς Θεσσαλονίκην παρουσιάσθη εἰς τὸν κ. Γεν. Διοικητήν.

Ὁ κ. Γεν. Διοικητὴς, δεχθεὶς μετὰ πάσης προσηνείας τὴν ἐπιτροπὴν, ἤκουσεν εὐμενέστατα τὰς ἀπόψεις της.

Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἵδρυσιν Ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς ἀνεγνώρισεν ἀνεπιφυλάκτως ὡς δικαίαν τὴν τοιαύτην αἴτησιν καὶ ρητῶς ὑπεσχέθη ὅτι θὰ τύχῃ τῆς προσηκούσης λύσεως, τονίσας χαρακτηριστικῶς ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως ὑποδιοικήσεως χωροφυλακῆς ἐν Βάλτῃ δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀπὸ τοῦδε ὡς λελυμένον.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν θεραπείαν τῶν ἄλλων ζητημάτων ὁ κ. Βεροιόπουλος ὑπέδειξεν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν νὰ τῷ ὑποβάλῃ σχετικὸν ὑπόμνημα.

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΖΩΗ

ΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑΙ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΗΝ ΧΙΣ

Συνεχίζοντας ὁ καθηγητὴς Χὶς τὰς πρὸς τὸν γερμανὸν δημοσιογράφον ἀνακοινώσεις του ἐπὶ τῶν ψυχολογικῶν βάσεων τῆς ὑγείας λέγει ὅτι καὶ σήμερον ἀκόμη, μὲ τὴν τόσην πρόοδον τῆς ἐπιστήμης, εἶναι ἄγνωστος ἡ προέλευσις πολλῶν ἀσθενειῶν.

«Οὕτω, λέγει, ἓν ἀπὸ μεταδοτικὰ νοσήματά μας χρονολογεῖται πρὸ πέντε αἰώνων καὶ ὅμως δὲν γνωρίζομεν καὶ σήμερον ἀκόμη τὴν προέλευσίν του. Ἡ φυματίωσις μᾶς δίδει μερικὰς ἐνδείξεις διὰ τὴν δραστηριότητα τῶν βακτηριδίων. Οἱ βάκιλλοι τῆς φυματιώσεως προσέβαλλον, κατ' ἀρχάς, τὰ φυτὰ καὶ τὰ χόρτα, κατόπιν τὰ ζῷα καὶ τελευτσίους τοὺς ἀνθρώπους. Τοῦτο εἶνε ἁπλῶς μία ὑπόθεσις, ἀλλ' αἱ βιολογικαὶ παρατηρήσεις τὴν καθιστοῦν πολὺ εὔλογοφανῆ. Δυνάμεθα νὰ ὑποθέσουμεν ὅτι τὸ αὐτὸ θὰ γίνῃ εἰς τὸ μέλλον: ἀβλαβῆ βακτηρίδια θὰ καταστοῦν μίαν ἡμέραν ἐχθροί μας. Θὰ ἴδωμεν νὰ ἐμφανίζωνται ἄγνωστοι ἐπιδημίαι, ἐναντίον τῶν ὁποίων θὰ εἴμεθα, τοὐλάχιστον εἰς τὴν ἀρχὴν, ἄοπλοι. Δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν, ὅμως, ὅτι αἱ ὑφιστάμεναι μεταδοτικαὶ ἀσθένειαι θὰ ἐξοντωθοῦν ταχύτερον ἢ ὅσον θὰ ἐμφανισθοῦν νέαι ἐπιδημίαι.

—Ὡμιλήσατε, κύριε καθηγητά, περὶ νευρώσεων, διαπιστώσαντες τὸν μέγαν ἀριθμὸν τῶν νευροπαθῶν, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὴν ἐνδιάμεσον κατάστασιν μεταξὺ τῆς ὑγείας καὶ τῆς ἀσθενείας. Τί πρέπει νὰ φρονῶμεν διὰ τὰς δυνατότητας θεραπείας τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν;

—Εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο δὲν πρόκειται μόνον περὶ τῆς μηχανοποιήσεως τῆς ζωῆς, καθ' ἣν ἡ τεχνικὴ ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἄνθρωπον δύσκολα καθήκοντα καὶ ἔργα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς ἐλλείψεως ἰδανικῶν, περὶ ψυχολογικῶν ἀνωμαλιῶν, περὶ τῆς πάλης τῶν ἰδεῶν καὶ περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἀβεβαιότητος. Ὁ ἄνθρωπος συνδέεται πρὸς τὴν κοινότητα διὰ τῆς ταυτότητος ψυχολογίας καὶ αἰσθήματος. Ἀπόδειξις τούτου εἶνε τὸ «ἀγελαῖον» ἔνστικτον τῶν πρωτογόνων λαῶν. Ὁ μέγας ἀριθμὸς τῶν νευρασθενικῶν, τῶν ἀδυνάτων, τῶν ἄνευ προγράμματος ἀνθρώπων, ἐξηγεῖται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ δυτικὸς ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἀπώλεσε τὸ ἀγελαῖον ἔνστικτον, δὲν ἐξίχθη ἀκόμη εἰς τὴν πλήρη πνευματικὴν ἀνεξαρτησίαν. Πρὸ 25 ἐτῶν, ἀνέπτυξα, πρὸ τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρείας τοῦ Βερολίνου, τὴν θεωρίαν μου, καθ' ἣν ἡ θρησκεία θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποβῇ ἄριστον θεραπευτικὸν μέσον διὰ τὴν νευρικήν μας ἐποχήν. Ἕνας νευρασθενὴς, ὁ ὁποῖος πιστεύει, εἰσέρχεται εἰς τὴν ὁδὸν τῆς θρησκείας εὐθὺς μόλις ἀπευθυνθῇ μὲ πίστιν εἰς τὸν Θεὸν ἢ εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ Θείου. Ὁ τύπος καὶ οἱ συνάδελφοί μου εἶχον ἐπιτεθῇ τότε σφοδρῶς κατὰ τῶν ἀντιλήψεών μου, ἀντιθέτων πρὸς τὸν συνήθη ὀρθολογισμὸν τῶν σοφῶν. Ἡ πίστις ὡς θεραπεία εἶχε φανῆ γελοία· ἐν τούτοις, ἐπανερχόμεθα εἰς αὐτὴν μετὰ 25 ἔτη. Οἱ μαθηταί μου, οἱ ὁποῖοι εἶνε νέοι μὲ ἀνωτέραν διάνοιαν, παρεπονέθησαν συχνὰ διὰ τὴν δυσκολίαν τῆς ζωῆς χωρὶς θρησκευτικὴν πίσειν ἢ τοὐλάχιστον μὲ κάποιαν θρησκευτικότητα. Αἱ πολυάριθμοι αἱρέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξαπλοῦνται ταχέως καὶ ἀποκτοῦν χιλιάδας ὀπαδῶν, ἀποδεικνύουν ὅτι εἰσερχόμεθα εἰς νέαν ἐποχὴν θρησκευτικὴν καὶ ἀνθρωπιστικήν. Πιστεύω, λοιπὸν, ὅτι καὶ οἱ ψυχικῶς ἀσθενεῖς ἔχουν καὶ αὐτοὶ ἀνάγκην μιᾶς γενικῆς θεραπείας, μιᾶς ἀνοσίας κατὰ τῶν προσβολῶν τοῦ ψυχολογικοῦ κακοῦ, ὅπως ἡ ἀνθρωπότης ἔχει ἀνάγκην προφυλαξίας κατὰ τῶν μεταδοτικῶν νοσημάτων. Ἡ ψυχὴ τῶν μαζῶν δύναται νὰ ἰασθῇ, διότι ἡ ἀνθρωπότης ἀποτελεῖ ἓν βιολογικὸν σύνολον. Ὁ σημερινὸς ἰατρὸς ὀφείλει νὰ μᾶς ὑποδεικνύῃ τοὺς φυσικοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους πρέπει νὰ ἀκολουθῶμεν.

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΒΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΩΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΜΑΣ

ΠΟΙΑΣ ΑΙΣΙΑΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΕΜΠΝΕΕΙ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΑΣ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἄρθρον τοῦ κ. ***ΑΡΙΣΤΟΥ ΧΑΣΗΡ***

Ἕνα θρίαμβον ἐθνικόν, θρίαμβον πανελλήνιον, θρίαμβον τῆς Ἑλληνικῆς ζωτικότητος καὶ προόδου θαυμάζομεν—καὶ θαυμάζουν ὅλοι—καθημερινῶς, μέσα εἰς τὸν βοερὸν καὶ ἑορτινόν, μέσα εἰς τὸν φανταχιερὸν καὶ φαντασμαγορικὸν περίβολον τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως, στῖβον ἐπιδείξεως μιᾶς ἀλκῆς δημιουργούσης καὶ μιᾶς ρώμης παραγωγικῆς. Καὶ ἀπὸ τὸν θρίαμβον αὐτὸν, ποὺ ἀπεκάλυψε μίαν νέαν ἄγνωστον Ἑλλάδα καὶ πού, κατ' ἔτος, μὲ τοὺς χυμοὺς τῆς ἐθνικῆς μας γονιμότητος μὲ τὰς δημιουργίας τῆς Ἑλληνικῆς νοημοσύνης καὶ ἐργασίας, ἀνασυνθέτει πλάϊ εἰς τὰς ἐπιδείξεις τῶν ξένων βιομηχανειῶν τὸ πολυειδὲς καὶ πολύμορφον θαῦμα τοῦ ἑλληνικοῦ μόχθου, ἀπὸ τὸν θρίαμβον αὐτὸν καὶ τὴν ἀποκάλυψιν καλοῦμεν τώρα ν' ἀντλήσουν θάρρος καὶ ἐγρήγορσιν καὶ πίστιν ὄχι μόνον οἱ φωτισμένοι καὶ οἱ ἐκλεκτοί, οἱ αἰσθανθέντες ἀπὸ πολλοῦ τὸν μεγάλον πάλμὸν τῶν Ἑλληνικῶν σπλάγχνων, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι, ὅλοι οἱ ἄλλοι, οἱ διστακτικοί, οἱ ἀργοξύπνητοι οἱ δειλοί, οἱ ἀπογοητευμένοι—περίεργοι ἀπογοητευμένοι ποὺ ἀπογοητεύονται προτοῦ κἂν προσπαθήσουν νὰ δοκιμάσουν τὴν πραγμάτωσιν ἑνὸς σχεδίου, μᾶς προσδοκίας...

Ἐλᾶτε, λοιπόν, ἐδῶ, ὅλοι ἐσεῖς. Ἐδῶ εἰς τὴν ἑορτὴν αὐτοῦ τοῦ θαυμασίου ἑλληνικοῦ θριάμβου, ποὺ κλείνει ἐφέτος τὰ δέκα πρῶτα δοξασμένα χρόνια του. Ἐλᾶτε νὰ νοιώσετε καὶ νὰ ἰδῆτε μὲ τὰ μάτια σας πῶς ἡ Ἑλλὰς ἀνδροῦται καὶ κρατύνεται καὶ προχωρεῖ, βιαστικὴ καὶ ἀνυπόμονη, καρτερικὴ καὶ θαρραλέα, ἀρρενωπή, ὑψαύχην, ἀπορασιστικὴ μὲ μιὰ χαρούμενη αὐστηρότητα, ἐπάνω εἰς τὸν φωτεινὸν καὶ τιμημένον δρόμον τῶν ἀνωτέρων της προορισμῶν. Ἐλᾶτε ἐδῶ, εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μας, τὸν προμαχῶνα αὐτὸν τῆς ἐπιπόνου ἐκστρατείας διὰ τὴν καλλιτέραν αὔριον, εἰς τὰς ἐπάλξεις αὐτὰς τῆς ἑλληνικῆς Λομβαρδίας, εἰς τὴν πολυθρύλητον διὰ τῶν αἰώνων καὶ «περιβόητον» πόλιν τῶν Θεσσαλονικέων, τὴν πόλιν τῶν τρικυμισμένων παρελθόντων καὶ τῶν μεγάλων περιπετειῶν, τὴν πόλιν τοῦ ἀρχαιοτάτου καὶ τολμηροτάτου καὶ εὐρυτάτου ἐμπορίου καὶ μιᾶς προϊμοτάτης ἀναγενήσεως ποὺ ἀνθοβόλησε μέσα εἰς τὰ τείχη της ἀπὸ τοῦ δεκάτου τρίτου αἰῶνος, μεστὴ καὶ ἀνήσυχη...

***

Μὲ τὸν αἰώνιον νόμον τῆς ἀνακυκλώσεως τῶν ὁμαδικῶν φαινομένων τῆς ζωῆς, καὶ τῶν συστημάτων, ἡ Θεσσαλονίκη ἐπανέκτησε, μετὰ αἰῶνας, τὴν μεγάλην διεθνῆ ἐμποροπανήγυρίν σας.

Ὡς γνωστὸν, ἡ δευτέρα πόλις τοῦ κράτους μας ἡ δευτέρα καὶ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας πόλις, ἡ τώρα, ὅπως καὶ τότε, θωπευομένη ὡς "συμπρωτεύουσ,, ὡς ἡ "δευτέρα πρώτη,, ἡ Θεσσαλονίκη, εἶχε μαζὺ μὲ τὸν ὡραῖον θρύλον καὶ τὸ προσκύνημα τοῦ μυροβλήτου Ἁγίου της καὶ τὴν μεγάλην κατ' ἔτος χαρὰν καὶ δόξαν μιᾶς μεγάλης καὶ κοσμοξακουσμένης πανηγύρεως.

Ἀφοῦ, χάρις εἰς τὴν εὐσέβειαν τοῦ Ἐπάρχου Λεοντίου, ηὐτύχησε ν' ἀποκτήσῃ βασιλικὴν ὡραιοτέραν καὶ ἀπὸ τὰς περιφήμους δρομικὰς ἐκκλησίας, μὲ τὰς ὁποίας ἡ Ἁγία Ἑλένη ἐπροίκισε τὰ Ἱεροσόλυμα, ἀποτελοῦσεν ἤδη διὰ τὴν μεσαιωνικὴν ὀρθοδοξίαν κάτι ἀνάλογον πρὸς τοὺς ἀρχαίους Δελφούς, ἀλλὰ καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ περισσότερον ἑλκυστικὰ καὶ ἀξιοθέατα μέρη διὰ τοὺς ξένους ὅλου τοῦ κόσμου, τοὺς καιροὺς ἐκείνους.

Καραβάνια οἱ προσκυνηταὶ ἀπὸ τὴν πέραν τοῦ Ὀλύμπου Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν Ἰλλυρίαν καὶ τὴν Θράκην, καραβιὲς ὁλόκληρες οἱ πιστοί ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον τὴν Συρία τὴν Κρήτην, τὰς νήσους καὶ τὸν Πόντον, κατέφθανον εἰς τὴν Ἱερὰν καὶ τερπνὴν μεγαλούπολιν, διὰ νὰ προσκυνήσουν τὸν τάφον τοῦ Ἁγίου "Ἀναβλύζουσα νάμα θεῖον,, Ἐπὶ αἰῶνας ὁλοκλήρους. τοὺς αἰῶνας τῆς πίστεως, ὅταν ἡ Ἑλληνικὴ ἀνατολικὴ κοινωνία εὐωδίαζεν ὡς ἀνθισμένο βιργολούλουδο ὑακίνθου, ἤρχοντο οἱ ξένοι νὰ θαυμάσουν καὶ οἱ Χριστιανοὶ νὰ προσκυνήσουν τὸν μεγαλομάρτυρα, ἐξαπλωμένον μέσα εἰς τὸν ἀσημένιον τάφον του καὶ πάντοτε, ὅλοι, κάτι πολύτιμον εἶχον νὰ τοῦ φέρουν, κάτι ν' ἀφιερώσουν εἰς τὴν δημοφιλῆ ἁγιωσύνην του. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν οἱ παλαιοὶ Θεσσαλονικεῖς, εἶχαν ὁρίσῃ μαζὺ μὲ τὴν θρησκευτικὴν πανήγυριν των καὶ τὴν ἐμπορικὴν καὶ καθιέρωσαν τὰ περιώνυμα ἐκεῖνα "Δημήτρια,, προμμήμην τῆς σημερινῆς Διεθνοῦς ἐκθέσεώς μας, εἰς τὰ ὁποῖα συνέρρεον πανταχόθεν πλήθη ἀνθρώπων καὶ ἐθνῶν, προσκυνηταὶ καὶ ἔμποροι καὶ φιλοπερίεργοι ταξειδιῶται καὶ ἀντιπρόσωποι κρατῶν καὶ ἡγεμόνων Ἀνατολῆς καὶ δύσεως, "πανηγυρισταί τε καὶ ἰκέται καὶ θεωροί... κατὰ μυριάδας...

Ὁ λόγος ποὺ προώρισε, τοὺς καιροὺς ἐκείνους, τὴν Θεσσαλονίκην ὡς τόπον τῆς Διεθνοῦς Ἐμποροπανηγύρεως τοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, δὲν λείπει σήμερον Ἀπεναντίας, τώρα παρουσιάζεται περισσότερον συμπληρωμένος καὶ ἐν μεγεθύνσει διὰ τὴν Βαλκανικήν, Σήμερον δὲ εἰς τὴν ἐπίκαιρον γεωγραφικὴν θέσιν προστίθενται ἕνας καλὸς λιμήν. σύνδεσμοι μεταφορῶν ἐπαρκέστατοι, μία πόλις περισσότερον ἀνεπτυγμένη εἰς τὴν ἐμπορικὴν παράδοσίν της καί περιζωσμένη ἀπὸ τὸ ζωηρότατον ἐν διαφέρον τῶν περιοίκων λαῶν, στοιχεῖα, ὅλ' αὐτὰ ἐξαιρετικὰ καὶ ἱκανὰ νὰ δώσουν εἰς τὴν πανελλήνιον ἡρωικὴν νίκην τοῦ στίβου τῆς Ἐκθέσεως ἔκτασιν καὶ σημασίαν καὶ ἀποτελεσματικότητα πολλοστεῖ μεγαλυτέραν τῆς παλαιᾶς ἐκείνης.

***

Ἐγγίζει τὰ ὅρια τοῦ θαύματος ὅ,τι βλέπομεν ἐδῶ, εἶπε κάποτε εἰς μίαν στιγμὴν εἰλικρινοῦς αὐθορμισμοῦ ἕνας ἐπίσημος, διεξερχόμενος τὰ διάφορα τμήματα τοῦ περιπτέρου τῆς Ἐθνικῆς παραγωγῆς. Ἐκθαμβοῦμαι.

—Εἶναι τὸ γλυκοχάραγμα τῆς καλῆς, τῆς εὐτυχισμένης Ἑλληνικῆς αὔριον, ἐξοχώτατε, τοῦ ἀπήντησαν. Καί... τὸ πιστοποιητικὸν τῆς ἐθνικῆς μας ἀναρρώσεως.

Ἀποφασιστικὴ καὶ πρωτοπόρος εἰς τὴν μεγάλην ταύτην Ἐθνικὴν ἐπίδειξιν ἡ φιλόπονος καὶ φιλότιμος Βόρρειος Ἑλλὰς ὤφειλε τὴν ἀντάπόδοσιν αὐτὴν εἰς τὴν πρεσβυγενῆ Μητρόπολιν. Εἰς τὴν ὁποίαν καταβάλλει μεγαλοπρεπῶς τὰ «ἐλευθέρωτρα». Εἰς τὴν οἰκονομίαν ἄλλως τε τῆς ὅλης ἐθνικῆς ζωῆς καὶ εἰς τὴν κοινὴν εἰσφορὰν θυσιῶν καὶ κεφαλαίων δὲν ἔμεινε ποτὲ καθυστερημένος οὔτε φειδωλὸς ὁ Βορειοελλαδισμός, μὲ τὴν ἀλκήν, μὲ τὰ σώματα, τὰς ψυχὰς καὶ τὸν νοῦν τοῦ ὁποίου, εἰς χρόνους παλαιοτάτους. κάποιαν νύκτα ἐρεβώδη καὶ σκοτεινὴν ἐχάτου ἐθνικοῦ ξεπεσμοῦ, ξαναβγῆκαν τῆς Ἑλλάδος τὰ πτερά, τὰ προτινά της, τὰ μεγάλα καὶ ἐξηπλώθη ὡς θρίαμβος καὶ ὡς χείμαρρος φωτὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἀνὰ τὰ πέρατα τῆς Ἀσίας καὶ τοῦ κόσμου.

Ποιὰ ἑλληνικὴ ψυχὴ δὲν συγκινεῖται εἰς τὰ χαρωπὰ καὶ ὑπερήφανα ἀποκαλυπτήρια τῆς βιομηχανικῆς καὶ γεωργικῆς ἐπιδόσεως τῆς χώρας μας καὶ ποῖος ἑλληνικὸς ἐγκέφαλος δὲν συλλαμβάνει εἰς τὸ ἀντίκρυσμά των, ἔστω καὶ συγκεχυμένα τὴν μεγάλην σημασίαν των; Ἕνας αἰὼν ἐπέρασε ἀφ' ὅτου οἱ Ἕλληνες ἠλευθερώθησαν ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς ἐθνικῆς δουλείας. Ἀλλ' ἔμεινεν ἕνας ἄλλος ζυγός, περισσότερον δυσδιάσειστος ὅσον καὶ ἂν εἶναι ἀφανὴς αὐτός, τὸν ὁποῖον δὲν ἀπετινάξαμεν ἀπὸ τοὺς θλιβεροὺς κυρτωμένους ὤμους μας ἀκόμη ὁ ζυγὸς τῆς ἐπαχθοῦς οἰκονομικῆς δουλείας, τὴν ὁποίαν δουλεύομεν εἰς λαοὺς ἰσχυροτέρους καὶ ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἐξευτελιστικὸν ἀπὸ τὴν αἰσχίνην τῆς ἄλλοε σωματικῆς δουλείας.

Ἀπὸ τὸν ζυγὸν αὐ ὸν θὰ μᾶς ἀπολυτρώσῃ μόνον ἡ καρτερικὴ καὶ ἐπίπονος ἐπίδοσις τοῦ ἐντάτικοῦ ὀργασμοῦ τῶν ἱκμάδων καὶ τῆς τελευταίας ἱκμάδος τῆς ἐθνικῆς μας ζωτικότητος. Ἡ ἐργασία ἡ συστηματική, ἡ ἀδιάλειπτος, ἡ ἀνένδοτος μὲ τὴν ὁποίαν ὁ πολιτισμός μας θὰ προβιβασθῇ καὶ ἡ ἐθνικὴ οἰκονομία μας θ' ἀκμαιωθῇ ἐξαγωγὴ, παραγωγὴ, βιομηχανία, καὶ τὰ οἰκονομικὰ μας, δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ θ' ἀναστηλωθοῦν, καὶ τὸ ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον τῆς χώρας θὰ ἐξυγιανθῇ καὶ ἡ δραχμὴ θ' ἀναζωογωνηθῇ καὶ τέλος, εἰς πρὸς ἕνα θὰ συντριβοῦν οἱ κρῖκοι τῶν βαρειῶν ἁλύσεων τῆς οἰκονομικῆς δουλείας μας. Καὶ ἡ πατρίς μας θὰ δυνηθῇ ν' ἀνέλθῃ τότε εἰς παλσιάλησμονημένα βάθρα δόξης καὶ κλέους καὶ ἀνωτέρας ἀποστολῆς, αὐτὴ ἡ ἐξημερότερια ἐκ προορισμοῦ, ἡ ἐκπολιτίστρια ἐξ ἐμφύτου....

ΑΡΙΣΤΟΣ Δ. ΧΑΣΗΡΤΖΟΓΛΟΥ

ΣΧΟΛΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΒΙΒΛΙΟΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΤΟΥ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

Ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται ἅπαντα τὰ διδακτικὰ βιβλία

Τιμὴ πωλήσεως ἡ ἀναγραφομένη ἐπὶ τοῦ βιβλίου ἄνευ ἄλλης ἐπιβαρύνσεως

Τῷ αἰτοῦντι ἀποστέλλεται τιμακατάλογος.

Χαρτοπωλειακὰ εἴδη μὲ τιμὰς πολὺ εὐθυνάς.

Ἐκτελοῦνται πάσης φύσεως τυπογραφικαὶ ἐργασίαι.

ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΟΥ

Τὰ γράμματά σου τἄσχισα δὲν εἶναι [πιὰ γιὰ μένα
τὸ πρᾶγμα τὸ πολύτιμο, τὸ τόσο ἱερό,
δὲν μοῦ γεμίζουν τὴ καρδιὰ μὲ τόσα [μαγεμένα
τῆς θύμησής μου ὄνειρα, στὸν πρωι- [νὸ σκοπό.

Πᾶνε τὰ μύρια λόγια σου, τὰ τόσα [κλάμματά σου,
οἱ ὅρκοι σ' οἱ αἰώνιοι γιὰ τὴν τρα- [νή σ' ἀγάπη,
σβύστηκε κέθε μου πνοὴ καὶ μέσ' τὰ [γράμματά σου
δὲν βρίσκω ὅπως ἄλλοτε κεῖνο ποὺ [τώρα χάθη.

Τὰ γράμματά σου τἄσχισα τὰ ἔκανα [κομμάτια
ξέχασα κάθε στοχασμὸ ποὺ στὶς [γραμμές τους κλειοῦνε
τῆς πονεμένης μου καρδιᾶς ἔκλεισα [τὰ παλάτια
ἐνῶ βαθειὰ στὰ στήθεια μου ξένοι [ρυθμοὶ χτυποῦνε.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος πλειστηριασμοῦ κινητῶν

Ἀριθμὸς 2290.

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Εἰρηνοδίκης Ἱερισσοῦ Θεόδωρος Δημ. Λάππας κατοικοεδρεύων ἐν Ἱερισσῷ.

Δηλοποιῶ ὅτι

Τῇ εἰκοστῇ ἐννάτῃ (29) τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους 1935 ἡμέρα Κυριακῇ ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 μεσημβρίας ὥρας ἐν Ἱερισσῷ τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος καὶ Εἰρηνοδικείου, ἔμπροσθεν τοῦ καφενείου τοῦ Ἰωάννου Καφετζῆ καὶ ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, θέλουσιν ἐκπλειστηριασθῇ ἀναγκαστικῶς τὰ ἑξῆς κινητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου Προκοπίου Ἱερομονάχου ἢ Χρήστου Ἀξαϊνοῦ κατοίκου κελλίου Ἁγίων Θεοδώρων Προβάτας Ἁγίου Ὄρους κατασχεθέντα συντηρητικῶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν ἑπτὰ (7) ἔτους 1932 ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν Ἀνάστασίου Βασ. Σαραφιανοῦ, δυνάμει καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 84 ἔτους 1929 ἀδείας τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν Χαλκιδικῆς καὶ ἐπικυρωθείσης τῆς κατασχέσεως ταύτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 214 ἔτους 1932 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν διατασσούσης τὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησιν αὐτῶν, ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματός των πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων Βικέντιος Ἱερομόναχος ἢ Ἄγγελος Μυλωνᾶς κάτοικος Κελλίου Μεγάλης Παναγίας Ἁγίου Ὄρους τὴν ἐπιδικασθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 215 ἔτους 1932 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν καταστάσεως τελεσιδίκου, ἀπαίτησιν αὐτοῦ ἤτοι δραχμὰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα μίαν χιλιάδας εἴκοσι μίαν καὶ 90 (171,021.90) καὶ ταύτας πάσας ἐντόκως νομίμως (ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς 3 Σεπτεμβρίου 1935) μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως ἐν γένει, ἤτοι 1) Ἐν ὡρολόγιον ἐκκρεμὲς ἀξίας δραχμῶν δύο χιλιάδων 2000 κατὰ τὴν ἐκτίμησιν 2) Ὀκτὼ πίθους πηλίνους ἐκτιμηθέντας εἰς διακοσίας 200 δραχ. ἕκαστον ἐν ὅλῳ δραχμὰς χιλίας ἑξακοσίας 1600 3) Τρία βαρέλια οἴνου ἀξίας διακοσίων δραχμῶν 200 ἕκαστον ἐν ὅλῳ δραχμὰς ἑξακοσίας 600 4) Ὀκτὼ σταφυλοκάδες ἀξίας δραχμῶν ἐν ὅλῳ ἑξακοσίων 600 5) Ἓν πατητήριον σταφυλῶν ἀξίας δραχμῶν 3000, 6) Ἓν πατητήριον σταφυλῶν μικρότερον ἀξίας δραχμῶν 1000, 7) Εἷς ἄμβυξ ἀποστάξεως πλήρης ἀξίας δραχ. 2000, 8) Ἓν ἐλαιοπιεστήριον σιδηροῦν χειροκίνητον ἀξίας δραχμῶν 9.000 ἐννέα χιλιάδων, 9) Δώδεκα τσιπιὰ πιεστηριου ἀξίας δραχ. 900, 10) Μία βιβλιοθήκη ἀξίας δραχ. 1000, 11) Εἷς τόνος βουλοδύκτια ἀξίας δραχ. 1000, 12) Πέντε δοχεῖα μπακηρένια ἀξίας δραχ. 200, 13) Εἷς Ταβᾶς μπακιρένιος ἀξίας δραχ. 100. Τὰ ὡς ἄνω ἐκπλειστηριαζόμενα κινητὰ εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν μεσεγγύησιν τοῦ Μοναχοῦ Ἀθανασίου ἢ Στεργίου Βουλγαρούδη κατοίκου Κελλίου Ἁγίων Θεοδώρων Προβάτας Ἁγίου Ὄρους καὶ ἐντὸς τοῦ ὡς ἄνω Κελλίου. Ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερομένη τοιαύτη ἤτοι τὸ ἓν τρίτον τῆς δι' ἕκαστον εἶδος γενομένης ὡς ἄνω ἐκτιμήσεως. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείω προσφέροντα συμφώνως τῷ Νόμῳ ὑποχρεούμενον νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως, γενησομένου ἄλλως εἰς βάρος του ἀναπλειστηριασμοῦ. Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἔσται τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια βαρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Ἱερισσῷ καὶ ἐν τῷ Εἰρηνοδικειακῷ Καταστήματι, οἰκίᾳ τοῦ Δημοσίου, ἔνθα Συμβολαιογραφῶ σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτη 16ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πέμπτου 1935 ἔτους καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου πρὸς βεβαίωσιν.

Ὁ Συμβολαιογράφων Εἰρηνοδίκης Ἱερισσοῦ.

(Τ.Σ.) ΘΕΟΔΩΡΟΣ Δ. ΛΑΠΠΑΣ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν Δραχ. 75

Κοινοτήτων, Ἑταιρειῶν » 300

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.

Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος πλειστηριασμοῦ ἀκινήτων.

Ἀριθμὸς 2291

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Εἰρηνοδίκης Ἱερισσοῦ Θεόδωρος Δημητρίου Λάππας κατοικοεδρεύων ἐν Ἱερισσῷ,

Δηλοποιῶ ὅτι:

Τῇ εἰκοστῇ (20) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους 1935, ἡμέρᾳ Κυριακῇ ἀπὸ τῆς 10 μέχρι τῆς 12 μεσημβρίας ὥρας ἐν Ἱερισσῷ τῆς ὁμωνύμου Κοινότητος καὶ Εἰρηνοδικείου ἔμπροσθεν τοῦ καφενείου τοῦ Ἰωάννου Καφετζῆ καὶ ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐκληστηρεισθήσονται ἀναγκαστικῶς τὰ κατασχεθέντα συντηρητικῶς διὰ τῆς ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1932 ἔτους καὶ ὑπ' ἀριθμὸν ἓξ (6) ἐκθέσεως συντηρητικῆς κατασχέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν Ἀναστασίου Β. Σαραφιανοῦ, δυνάμει καὶ εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 84 ἔτους 1929 ἀδείας τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν καὶ ἐπικυρωθείσης τῆς κατασχέσεως ταύτης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 214 ἔτους 1932 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν καὶ διατασσούσης τὴν ἐκποίησιν τῶν ὡς κάτωθι κατεσχημένων ἀκινήτων κτημάτων τοῦ ὀφειλέτου Προκοπίου Ἱερομονάχου ἢ Χρήστου Ἀξαϊνοῦ κατοίκου Κελλίου Ἁγίων Θεοδώρων Προβάτας Ἁγίου Ὄρους, τῇ ἐπισπεύσει τοῦ Βικεντίου Ἱερομονάχου ἢ Ἀγγέλου Μυλωνᾶ κατοίκου Κελλίου Μεγάλης Παναγίας Προβάτας Ἁγίου Ὄρους ἤτοι 1) Μία ἄμπελος ἐκτάσεως τεσσάρων ὡς ἔγγιστα στρεμμάτων μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ κλημάτων κειμένη ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ Κελλίου Ἁγίων Θεοδώρων Προβάτας Ἁγίου Ὄρους ἐκτιμηθεῖσα ἀντὶ δραχμῶν δέκα πέντε χιλιάδων [15000]. 2] Εἰς λεπτοκαρυὼν κείμενος ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Κελλίου ἐκτάσεως τεσσαράκοντα πέντε [45] στρεμμάτων μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ εὑρισκομένων ἐλαιοδένδρων καὶ ἄλλων ὀπωροφόρων δένδρων καὶ ὁριζόμενος γύρωθεν μὲ Κελλίον Ἁγίας Τριάδος, μὲ Κελλίον Προφήτου Ἠλιοῦ, μὲ Κελλίον Ἁγίου Γεωργίου, μὲ δημόσιον δρόμον. μὲ οἰκίαν Κελλίου Ἁγίων Θεοδώρων καὶ μὲ μέρος τῆς περιοχῆς τοῦ Κελλίου Ἁγίων Θεοδώρων, ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ τριάκοντα πέντε χιλιάδων [35000] δραχμῶν. 3] Ἕτερος λεπτοκαρυὼν καλούμενος «τσιφλίκι» ἐκτάσεως τριῶν περίπου στρεμμάτων, ὁριζόμενος δυτικῶς μὲ Κελλίον Ἱερᾶς Μονῆς Καρακάλου «Τρεῖς Ἱεράρχαι» καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα τρία μέρη μὲ δάσος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Λαύρας Ἁγίου Ὄρους, ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν δέκα χιλιάδων [10000]. Ὡς πρώτη προσφορὰ κάτω τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ θέλει χρησιμεύσει ἡ παρὰ τοῦ ἐπισπεύδοντος προσφερομένη τοιαύτη ἤτοι διὰ μὲν τὴν ἄμπελον δραχμαὶ 9000 τὸ ὅλον, διὰ τὸν μεγάλον λεπτοκαρυῶνα δραχμαὶ 12000 τὸ ὅλον, διὰ δὲ τὸν ἕτερον λεπτοκαρυῶνα δραχμαὶ 3400 τὸ ὅλον. Ὁ πλειστηριασμὸς ἐνεργεῖται ὅπως πληρωθῇ ὁ ἐπισπεύδων Βικέντιος Ἱερομοναχος ἢ Ἄγγελος Μυλωνᾶς τὴν ἐπιδικασθεῖσαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 213 ἔτους 1932 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Χαλκιδικῇ Πρωτοδικῶν καταστάσης τελεσίδικου, ἀπαίτησιν αὐτοῦ ἤτοι δραχμὰς ἑκατὸν ἑβδομήκοντα μίαν χιλιάδας εἴκοσι μίαν καὶ λεπτὰ 90[00 [171021,90] μέχρι τῆς 3ης Σεπτεμβρίου 1935 ἔτους, ὅτε ἐκοινοποιήθη ἡ ἐπιταγή, τοῦς περαιτέρω τόκους μέχρις ἐξοφλήσεως καὶ τὰ ἔξοδα ἐκτελέσεως καὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ μέχρι τέρατος αὐτοῦ. Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείω προσφέροντα συμφώνως τῷ νόμῳ, ὑποχρεούμενος νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως, γενησομένου ἄλλως εἰς βάρος του ἀναπλειστηριασμοῦ Τὸ φερέγγυον τῶν πλειοδοτῶν ἔσται τῆς ἀπολύτου κρίσεώς μου. Τὰ κηρύκεια διρύνουσι τὸν τελευταῖον πλειοδότην. Ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην διὰ τὴν ἀπελῆ περιγραφὴν τῶν πλειστηριαζομένων ἀκινήτων καὶ διὰ πᾶσαν διεκδίκησιν αὐτῶν παρὰ τρίτου. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Ἱερισσῷ καὶ ἐν τῷ Εἰρηνοδικειακῷ Καταστήματι, οἰκίᾳ τοῦ Δημοσίου, ἔνθα συμβολαιογραφῶ, σήμερον τὴν δεκάτην ἕκτην [16ην] τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τριακοστοῦ πέμπτου [1935] ἔτους καὶ ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου πρὸς βεβαίωσιν.

Ὁ Συμβολαιογραφῶν Εἰρηνοδίκης Ἱερισσοῦ.

[Τ. Σ] ΘΕΟΔΩΡΟΣ Δ. ΛΑΠΠΗΣ

Η ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ

Παρὰ τοῦ ἐνταῦθα Γεωργικοῦ Ἐπιμελητηρίου Χαλκιδικῆς ἀπεστάλη προχθὲς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τὸ κάτωθι ὑπόμνημα.

Ἀριθ. πρωτ. 229

Πολύγυρος 21)9)35

Πρὸς τὸ

1) Πολιτικ, Γραφεῖον Πρωθ]ργοῦ.
2) Ὑπουργεῖον Γεωργίας
2) Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας

Ἀθήνας.

Τὰ προστατευτικὰ καὶ ὄντως σωτήρια μέτρα τὰ ὁποῖα ἔλαβε κατὰ τὰ παρελθόντα δύο ἔτη ἡ Σεβαστὴ Κυβέρνησις ἀπαγορεύσασα τὴν εἰσαγωγὴν κουκουλίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, τόσον πολὺ ἐνεθάρυνε τοὺς σηροτρόφους τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι οὕτως ἐντείνοντες τὰς προσπαθείας των εἰς τὴν κουκουλοπαραγωγὴν, κατώρθωσαν ν' ἀναβιβάσουν αὐτὴν ἀπὸ 1600000 τοῦ ἔτους 1931, εἰς 2600000 κατὰ τὸ ἔτος 1634 καὶ κατὰ τὸ τρέχον ἔτος 1635 εἰς 2870000 χιλιόγραμμα. Δι' ὃ καὶ εὐγνωμονῶν ἅπας ὁ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκ 40 χιλιάδων οἰκογενειῶν ἀποτελούμενος σηροτροφικὸς κόσμος καὶ ἐλπίζων εἰς τὴν ὡς ἄνω καὶ ἔτι μεγαλυτέραν προστασίαν τῆς Σεβ. Κυβερνήσεως, ὑπόσχεται ὅτι εἰς τὸ λίαν προσεχὲς διὰ τῶν νέων συκαμινοφυτειῶν αὐτοῦ καὶ ἐγκαταστάσεων θέλει καταστήσει ἐντελῶς αὐτάρκη τὴν Ἑλληνικὴν μεταξοβιομηχανίαν, ἵνα μὴ ἀναγκάζηται ἡ Σ)τὴ Κυβέρνησις καὶ χορηγῇ ἀδείας εἰσαγωγῆς κουκουλίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον πολλαχῶς ἀλλὰ καὶ ἀπὸ συναλλαγματικῆς ἀπόψεως ζημιώνει κατὰ πολὺ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐθνικὴν Οἰκονομίαν.

Δυστυχῶς μετὰ λύπης πληροφορούμεθα ὅτι κατ' αὐτὰς οἱ κ. κ. Μεταξοβιομήχανοι ἤρχισαν πάλιν νὰ κινοῦνται περὶ τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ νὰ ζητοῦν ἀδείας εἰσαγωγῆς κουκουλίων προφασιζόμενοι ὅτι τάχα δὲν τοῖς ἔμειναν Ἑλληνικὰ κουκούλια καὶ δὴ ἀπὸ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον!!!

Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἀπίστευτον καὶ παρκαλοῦμεν τὴν Σ)τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἰδία τὸ Σ)τὸν Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθν. Οἰκονομίας. ὅπως μὴ παραπλανηθῇ καὶ χορηγήσῃ τοιαύτην ἄδειαν εἰσαγωγῆς. Διότι πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ καταναλωθῇ ἐντὸς τεσσάρων (4) μηνῶν ἡ Ἑλληνικὴ κουκουλοπαραγωγὴ ἡ ὁποία ἐφέτος ἀνῆλθεν εὐτυχῶς εἰς 2870000 χιλιόγραμμα ἐνῶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1934 κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ παραγωγὴ ἦτο μικροτέρα ἤτοι 2600000 χιλιόγραμμα μόλις περὶ τὰ τέλη τοῦ ἔτους 1934 ἐπετράπη ἡ εἰσαγωγὴ 100 χιλιάδων χιλιογράμμων;

Δυστυχῶς οἱ κ. κ. Μεταξοβιομήχανοι, ὑπὸ τοῦ ἀπλήστου καὶ ἀσφαλοῦς κέρδους κυριευόμενοι, προσπαθοῦσι νὰ εἰσαγάγωσιν ἀπὸ τοῦδε κουκούλια ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ νὰ ἔχωσιν αὐτὰ ὡς πλεονάζον ἀπόθεμα κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἔτος 1936 καὶ ἵνα οὕτω κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μελλούσης νέας ἐσοδείας κουκουλίων, μὴ ἔχοντες ἄμεσον ἀνάγκην ν' ἀγοράσωσι κουκούλια, ἀναγκάσωσι τοὺς κουκουλοπαραγωγοὺς τῆς Ἑλλάδος νὰ πωλήσωσι τὰ κουκούλια των εἰς ἐξευτελιστικὰς τιμάς.

Τὸ τοιοῦτον βεβαίως θὰ ζημιώσῃ κατὰ πολὺ τὴν Ἐθνικὴν οἰκονομίαν, καθὸσον οἱ πλεῖσται ὅσαι σηροτροφικαὶ περιφέρειαι θέλουσιν ἀπογοητευθῆ καὶ θέλουσιν ἀνακόψῃ τὴν ἐντατικὴν αὐτῶν ἀπὸ δύο ἐτῶν πρὸς τὴν κουκουλοπαραγωγὴν προσπάθειάν των, θέλει δὲ γεννηθῆ καὶ σηροτροφικὸν ζήτημα ὡς τὸ σταφιδικὸν. καπνικὸν κ.λ.π.

Δὲν ἀμφιβάλλομεν ποσῶς ὅτι ἡ Σ)στὴ Κυβέρνησις συνεχίζουσα τὴν μέχρι τοῦδε ὑπὲρ τῆς Σηροτροφίας προστασίαν αὐτῆς, θέλει ἀπαγορεύσει ἐντελῶς τὴν εἰσαγωγὴν κουκουλίων, ἐφ' ὅσον οὐδεμία ἀνάγκη συντρέχει.

ΓΕΩΡΓ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΝΙΟΝ ΧΑΛ)ΚΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. Κυριάκον Κατέχην. *Τσαλδαροχώρι.*
Ἡ Γενικὴ Διοίκησις δὲν ἀπήντησεν; ὡς ἐκ τούτου ἡ Νομαρχία ἔκαμε ὑπόμνησιν τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευήν.
κ. Ἰωάν. Κουκουβήν, *Ἀγ. Παρασκευήν.* Θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ ἐρχόμενον φύλλον.
κ. Θεόδωρον Λάππαν Εἰρηνοδίκην *Ἱερισσόν.* Λογαριασμὸς ἐστάλη ταχυδρομικῶς περασμένην Τρίτην.
κ. Νικ. Μαρῖνον *Ἱερισσόν.* Τὸ ὑπόλοιπον ἐκ δραχ. 700 ὁ Κ..... δὲν τὸ κατέβαλεν, καὶ οὔτε παραγγελίαν μᾶς ἔδωσεν.
κ. κ. Ἰωάν. Μαντζακούφαν, Χριστ. Τσαλῆν, Στυλ. Διάκον, Ἀστέρ. Παράσχον, Γεώργ. Λαμπάκην, Ἱερομόναχον Ἀβέρκιον, Δημ. Τριανταφύλλου, *Ν. Γωνιά.*
κ. κ. Εὐάγ, Δημητρίου, Γεώργιον Ποντικάκην, Παναγ. Κοντόν, Ἀναστ. Βαφειάδην, Γεώργ. Κάντην, *Μ. Τένεδον*
κ. κ. Κωνστ. Μπατσάρην, Τριαντ. Ζαφειρόπουλον, Δημ. Γκέκην, Τριαντ. Τζεφέραν, Χρίστ. Δεληχρίστον, Γεώρ. Γεωργακούδην. Ἰωάν. Ἰωαννίδην. Μόσχ. Κοτσούλην, Ἀγιλ. Καραπετρίδην, Μιλτ. Πολύζον, Γεράσιμ. Ποθητόν, Ἀλεξ. Δολουμούδην, Γεώργ. Καραπαῦλον. Γεώργ. Παρασκευόπουλον, Α. Δεληχρίστον. *Ν. Σύλλατα.*
κ. κ. Γεώργ. Πέτκον, Ζαφείρ. Καζάκην. *Ἐλαιοχώριον.*
κ. κ. Παναγ, Διάκον. Ἰωάν. Αυλῆν. Θεόδ. Γιαράκην, Γεώργ. Πρεβεζάνον Νικ. Μιχαήλου. Ἰωάν, Παληώκαν, Σταῦρον Μελκῆν, Δημ. Λάμπρου, Εὐστρ. Χατζηπέτρου. *Ν. Τρίγλια.*
κ. κ. Δημ. Γκλάβαν ἰατρόν, Φιλήμ. Ἰατροῦ, *Νοσοκομεῖον Χαλκιδικῆς.*
κ. κ. Δημ. Κοτσουμίδην, Κωνστ. Πατσάκην. Θεμ. Κρουστάλην, Κωνστ. Σταυρίδην, Ἐμμ. Διάπηνν, *Ν. Πλάγια.*
κ. κ. Μιχ. Διολίδην, Δημ. Ἀλεξίου, Κωνστ. Ψαθᾶν, Ὀρθόδοξον Ψαθᾶν Κυριάκ. Κατέχην, Νικ. Καραγιῶργον Μανωλ. Τσαροῦχαν, *Τσαλδαροχώρι.*
κ. κ. Νικ. Σαρβάναν, Βασ. Χατζημπαλιώτην, Δημ. Οἰκονομίδην, Ἰωάν. Μαγκότσην, Βυρ. Τσόπουλον, Ἀλέξ. Βογιατζήν, Χριστ. Εὐαγγελινόν, Ἀ. Μυλωνᾶν, Ἀπόστ. Πλαστήραν καὶ Δίδα Χρυσ Σιβοπούλου, *Ἐπανωμήν.*
κ. κ. Σιλβεστρ, Σταματιάδην. Γεώργ. Τσιρτσίδην, Ἀθαν. Ζευχίτην. Ἀπόσ. Λογοθετίδην, Σταυρ. Χατζημιχαλάκην, Ἀπόστ, Πανταζίδην, Αἰδεσ. Ἀθαν, Τσιγγερίδην, Ἀπόστ. Στεργιάδην, Ἄγγ. Τσαούσογλου, Δημ. Μουράκην, Ἀθαν. Μεριτζάκην, Χριστ. Πυχόπουλον, Νικ, Ποπετσίδην, Ἀν. Λυμπεριάδην, Ἀπόστ, Πουτελέσην, *Ν. Καλλικράτεια.*
κ. κ. Θ.Σωτηρόπουλον, Εὐστρ. Κοντογιάννην, Μιχ. Κοῦκον. Νικ. Μπαλαμπάνην, Χρισοστ. Χατζιγιοβανάκην, *Ἀγ. Παῦλον.*
κ. Χριστ. Γεωργακόπουλον καὶ Γεωργ, Πιστ. Συν]σμόν. *Ν. Ἡράκλεια.*
κ. κ. Χατζηγεώριον Μανκατσῆν, Ἀθ, Κατσαρήν, Εὐστάθ. Εὐθυμιάδην, Ἀναστ. Κατσουράν, Παναγ. Μπακάλην *Λάκκωμα.*
κ. κ. Χριστ. Τζιρίνην, Ἀρ. Κωνσταντινίδην, Νικ. Καμπάνην, Θῶμᾶν Χαλκιᾶν, Ἠ. Τζηρίνην. Ἀ. Ἁγιομαμίτην, Ἀ. *Καραμητρούδην. Κρήνην.*
κ. κ. Ἀθαν. Τράκαν, Νικ. Βέλλαν. Χριστ. Μαρμαρίδην, *Κ.* Μυλωνόπουλον, *Πρινοχῶρι.*
κ. κ. Λεων. Συργιαννίδην, Φιλ. Χατζαρίδην, Λεωνίδ, Λαμ. Συργιανίδην. *Μετράλωνα.*
κ. κ. Φωτ. *Καραΐσκον*, Νικ. Νικήταν, Δημ. Πολέτην. *Ῥοδόκηπον.*
κ. κ. Μιχ. Μαυρομιχάλην, Βαγ. Τσιτσόπουλον, *Ν. Φλογητά.*
κ. κ. Χριστ. *Καζάκην*, Δ. Μιτσάκην Ἀθ. Γελδίζην, Χριστ. Πέτικαν, *Μετόχ. Διονυσίου.*
κ. Ἰωάν. Δημινάν, *Ἐνταῦθα.*
κ. Ἀπόστ. *Καρανικόλαν, Καψόχωραν.*
κ. Ζήσ. Βασιλικὸν *Παλαιόκαστρον.*
κ. *Λεων. Κυπαρίσσην Στρατονίκην.*
κ. *Κλεαν. Κοντίδην Μεταμόρφωσιν.*
κ. *Κων. Καλλεντέρην* ἔφορον *Αἴγιον.*
κ. Στρατῆν Παλαιολόγου *Καρκάραν.*
κ. Ἰωάν. Βογιατζάκην *Ἀγ. Νικόλαον*
κ. Ἀγ. Δημητρακούδην *Ταξιάρχην.*
κ. Δημ. Ἀγγελῆν *Μαδέμ—Λάκκο.*
κ, Γεώργ. Ξιούφην *Σέρρας.*
κ. Γεώργ. Γεωργούδην *Ἀγ. Νικόλαον*
Συνερομαὶ ἐλήφθησαν

ΑΠΟ ΤΗ Ν. ΤΡΙΓΛΙΑ

ΔΩΡΟΝ ΑΔΩΡΟΝ

Παρῆλθον ἕξ χρόνια ἀφ' ὅτου τὸ κράτος παρεῖχεν εἰς τοὺς πρόσφυγας καθὼς καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐντοπίους τὴν δωρεὰν ἔξ καὶ ἡμίσεως στρεμμάτων βενζινοκαλλιεργείας. Εἰς ἀνάμνησιν δὲ ἐχαράχθη εἰς ἄφθαρτον χάρτην μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι σὺν τῷ χρόνῳ ἔλαβε μορφὴν ὀφελῆς.

Πράγματι ἡ ὑπηρεσία τοιούτου εἴδους χαρτιὰ τὰ προφυλάσσει ἀπὸ τὸν σκόρον μὲ τὴν κατὰ χρονικὰ διαστήματα ἀνεκάληψίν των καὶ ἐπειδὴ «ὁ νηστικὸς κομμάτια ὀνειρεύεται», ἀνακάλυψε κεκρυμμένους θησαυρούς, τοὺς ὁποίους μὲ ἕνα ὑπάλληλόν της ἤρχισε ἤδη νὰ τοὺς προσκομίζῃ ἀπὸ τοὺς γηγενεῖς καθ' ὅτι τῶν προσφύγων συνεπήχθησαν εἰς τὰ γενικά των χρέη.

Τῆς δωρεᾶς ὅμως αὐτῆς ἦταν τυχεροὶ ὄχι ὅλοι διότι δὲν ἔτυχον νὰ ἔχουν τὰ ἀναφερόμενα στρέμματα, ἡ ὑπηρεσία ὅμως εὔσπλαχνος οὖσα ἐπεξέτεινε τὴν ἐλεήμονά της χεῖρα καὶ εἰς τοὺς μὴ τυχεροὺς συγκεντρώσασα ἓν κονδύλιον περὶ τὰς πενήντα (50 000) χιλιάδες δραχμῶν εἰς βάρος μας, χωρὶς σήμερα νὰ ἔχωμεν τὰ στρέμματα ἐκεῖνα διότι ἡ καλλιέργειά των εἶχε γίνει πρὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἐπὶ ἐποικισμοῦ τῷ 1929, ὁπότε κατὰ τὴν ὁριστικὴν τῶν γαιῶν διανομὴν τὸ τμῆμα ἐκεῖνο γῆς ἐδόθη εἰς Νέα Πλάγια.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως μόνον αὐτὴ ἡ ἀδικία ἀλλὰ πληρώνομε καλλιέργειαν ἐννέα στρεμμάτων καθὼς φαίνεται ἐκ τῶν κατὰ ἑκατὸν εἴκοσι δρ. κατὰ στρέμμα τιμήν, ὑπολογήσασα ἡ ὑπηρεσία ἐπὶ τῶν καλλιεργηθέντων ἐννέα στρεμμάτων τῶν ἀμπελουργῶν χωρὶς νὰ εἴμεθα ὅλοι ἀμπελουργοί.

Καὶ σήμερον μεταφέροντες οἱ ταλαίπωροι γεωργοὶ τὸ σιτάρι των εἰς τὴν συγκέντρωσιν, ὅπου οἱ ἅρπαγες γύπες διανέμονται τὰ ἱμάτιά τω παρὰ τὰς διαμαρτυρίας, παρὰ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα, τὰ ὁποῖα ἔχουν καὶ πρέπει νὰ ἐξητασθοῦν, ὅτι δὲν τοὺς καλλιεργήθη χωράφι, ὅτι δὲν εἶχον κλῆρο τότε ἀλλὰ μάταια τὶ ἠμποροῦν νὰ κάμουν ἀφ' οὗ διαχειρισταὶ τοῦ προϊόντος των εἶναι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι; νὰ πληρώσουν τὰς ὀκτακοσίας δραχ. καθὼς καὶ τὰ ἄλλα τὰ δίκαια χρέη των καὶ νὰ γυρίσουν στὸ χωριὸ μὲ τὴν σακοῦλαν πανὶ μὲ πανὶ καὶ τὸ ἀποτέλεσμα «τὶ εἶχες Γιῶργο τὶ εἶχα πάντα» χρεωμένοι καὶ φέτος.

Τρέξαμε στὴν Θεσ)νίκην εἰς τὰς διαφόρους ἀρχὰς στὴν Γενικὴν Διοίκησιν, στὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν στὴν Μηχανικὴν καλλιέργειαν χωρὶς νὰ ἐξακριβώσωμεν ἀπὸ ποῦ τέλος πάντων ἐδόθη ὁ κατάλογος τῶν ὀνομάτων ὡς καὶ ἡ διαταγὴ τῆς εἰσπράξεως τοῦ ἀναφερομένου ποσοῦ, ὅθεν ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν καὶ ἀπαιτῶμεν τόσον ἐκ μέρους τοῦ πληρεξουσίου μας κ. Χριστίδη καθ' ὅτι εἶναι γνώστης τῆς ὑποθέσεως συνηγορήσας τῷ 1934 ἐπὶ ἐκδόσεως ἐνταλμάτων καὶ διὰ μικρᾶς ἐνεργείας τὸ ζήτημα ἔλαβε λανθάνουσαν κατάστασιν, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν ἄλλων δύο πληρεξουσίων μας νὰ γίνῃ μία ἐνέργεια μὲ ἀποτέλεσμα τελεσείδικον γιατὶ εἶναι κρῖμα νὰ γίνωνται τοιαῦται ἀδικίαι εἰς βάρος πτωχῶν ἀνθρώπων.

Ι. ΠΑΛΗΩΚΑΣ

ΕΛΑΙΟΠΙΕΣΤΗΡΙΑ

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΧΕΙΡΟΚΙΝΗΤΑ

ΜΗΧΑΝΟΚΙΝΗΤΑ

Ἐξαιρετικῆς ἀποδόσεως καὶ παντὸ εἴδους μηχανήματα ἐργοστασίου «ΒΙΟ»

Ἀντιπρόσωπος

ΙΩΑΝ. Α. ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ

Πολύγυρος

Τιμαὶ ἐργοστασίου

Η 3η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΟΥ ΤΡΑΓΙΚΟΥ ΣΕΙΣΜΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΠΑΠΠΑΣ

Ἐξ Ἱερισσοῦ

Ταμίας τῆς Ἑταιρείας Μεταλλείων Κασσάνδρας

Φονευθεὶς τὴν ἑσπέραν τῆς 26ης Σεπτεμβρίου 1932 ἐκ τοῦ φοβεροῦ σεισμοῦ ἐν Στρατωνίῳ

Ἡ ἐκταφή του ἐγένετο τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ "ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ,,

Ἐκ τῶν προηγουμένων εἰσφορῶν δρ. 243.303.30

Κοινότης Κρήμνης δρ. 1.000.

Ἔρανος Κατοίκων Νέας Ἀπολλωνίας δραχμ. 1.143.

Ἔρανος Κατοίκων Στρατονίκης. Παππᾶς Μιχ. 500, Τρυφόπουλος Ἐμμ. 100, Ἀποστολίδης Νικ.100 Κοκκίνης Παν 100, Ἀποστολίδης Γεώρ. 100, Ξυπόλυτος Ἰωάν, 100, Λουζικιώτης Δημ. 100, Μπόβης Κλεομ. 50, Μαλανδρῆς Κων. 50, Φωτογράφος Κων. 50, Μυλωνᾶς Ἰωάν. 50, Θεοχαρίδης Ἰωάν. 50, Ἀστερίου Θεμ. 50, Δημάσσης Εὐάγ. 50, Ἀστερίου Ἰωάν. 50. Μπαλωμένος Κων. 50, Αὐγερινὸς Ἀθ. 50, Ναοὺμ Γεώρ. 40. Ντάφης Σωτ 30, Γραμμένος Ἀθαν. 30, Τομὲ Ἰωάν. 25, Βολτῆς Πέτρος 25, Παπαστερίου Μιλτ. 25, Λυγδῆς Βασ. 25, Σιδέρης 25, Χασάπης Κων. 25 Καλυβάκης Νικόλαος 20, Κόκας Γεώρ. 20, Λουζικιώτης Νικ. 20, Γιαφὲς Χριστόφ. 20, Μπρῖκος Νικ. 20, Κατσούλης Γεώρ 20, Μαρκογιαννάκης Μ. 20, Ντάνης Ἀριστ. 20, Ἀποστολίδης Ἀντ. 20, Γεωργίου Νικ. 15, Μπόβην Κωνστ. 13 Ναοὺμ Πέτρος 13, Παπαγιαννάκης 10. Ἀλεξίου Βασ. 10, Νέτσικας Θεοφ. 10, Γκούτζιος Περ. 10 Σαμαρᾶς Χριστ. 10, Παπαϊωάννου Εὐάγ. 10, Καραγιανιώτης Γ. 10. Παράσχος Χρ. 10, Ἀλβανὸς Ἰωάν. 10, Ἠλίας Νικ. 10. Πανταζῆς Σ. 10, Καλυβάκης Μιλ. 10, Δεληνταδάκης Ἰωάν. 10, Καραγιανιώτης Β. 10, Γρηγορίου Κων. 10, Λεμονῆς Νικ. 10, Μαυρουδῆς Ἀθαν.10 Μέλιος Ἀναστ. 10, Τσανακᾶς Νικ. 5, Παπαδημητρίου Ἠρ. 5, Γρηγορίου 5, Βασιλείου 5, Σιδέρης 4, Γιουβάνης Νικ. 2, Τσέλιος 1,50 Βαγιωνᾶς 2, Γρηγορίου Βασ. 5. Κανάκης 5, Θεοχαρίδης 5, Ζήσης 5, Μαυρουδῆς 5, Ναοὺμ Νικ. 5, Θεοχαρίδης 5, Κοντὸς 5,

Σύνολον 2297,00

Γενικὸν σύνολον δρχ. 247.743.30.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ. ΔΕΡΜΙΤΖΑΚΗΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

(ΤΕΩΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ ΧΑΛ)ΚΗΣ)

ΜΕΓΑΡΩΝ ΚΟΦΦΑ 30

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑ ΤΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ 28 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας.)—Ὁ κ. Βασιλικὸς λαβὼν γνῶσιν τὰς δικαίας διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων τῆς Κασσάνδρας ὡς καὶ τὰς ὑποδείξεις τῆς «Φωνῆς» σχετικῶς μὲ τὴν νέαν ὀργάνωσιν τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, διὰ τῆς ὁποίας καταργεῖται τὸ ἀστυνομ. τμῆμα τῆς Βάλτης, ἀφείχθη ἐπὶ τούτου ἐνταῦθα καὶ μετέβη εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ὡς καὶ εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Χωροφυλακῆς.

Ἐπεσκέφθην τὸν κ. Βασιλικὸν καὶ μοὶ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

Ἡ κατάργησις τοῦ Ἀστυνομικοῦ τμήματος Βάλτης ἦτο ἐντελῶς ἄστοχος διὰ μίαν τόσην μεγάλην περιφέρειαν ὡς ἡ Κασσάνδρα, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἔσπευσα νὰ διαμαρτυρηθῶ διὰ τὴν κατάφορον αὐτὴν ἀδικίαν. Τόσον ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, ὅσον καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς κ. Δροσόπουλος μοι ἐβεβαίωσαν ὅτι θὰ ἐξετάσουν τὸ ζήτημα, ἐλπίζω δὲ ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία θὰ ἀντιληφθῇ τὸ ἄδικον καὶ θὰ τροποποιήσῃ τὸν Νόμον, ἱδρύουσα Ὑποδιοίκησιν εἰς τὴν Βάλταν, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι θὰ ἐξυπηρετήση τοὺς κατοίκους μιᾶς μεγάλης περιφερείας ἀλλὰ καὶ λόγοι ἱστορικοὶ καὶ ὑπηρεσιακοὶ ἀκόμη ἐπιβάλλουν νὴν ὑδρισιν τῆς Ὑποδιοικήσεως Κασσάνδρας.»

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΝ

Σχετικῶς μὲ τὴν ἀνοικοδόμην τῆς σεισμοπλήκτου περιφερείας ὁ κ. Βασιλικὸς ἐδήλωσε ὅτι:

«Ἡ συμπληρωματικὴ πίστωσις ἐκ δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐστάλη εἰς Γενικὴν Διοίκησιν Μακεδονίας. Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ συνέλθῃ τὸ ἁρμόδιον γνωμοδοτικὸν συμβούλειον ἵνα ἐγκρίνει πιστώσεις κοινοφελῶν ἔργων διαφόρων κοινοτήτων τῆς Χαλκιδικῆς. Χθὲς κατετέθη νομοσχέδιον συμπληρῶν διατάξεις δύο ἀρχικῶν νόμων περὶ σεισμοπαθῶν ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπανεξέτασιν τῶν ζημιῶν. Τὸν Ὑπουργὸν Προνοίας κ. Σαγιὰν τὸν ὁποῖον ἴδον σήμερον μοὶ ὑπεσχέθη ἀμέριστον συνδρομὴν διὰ τὴν προώθησιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνοικοδομήσεως.»

ΟΙ ΑΜΒΥΚΕΣ

«Τὸ ζήτημα τῶν ἀμβάκων, συνεχίζων ὁ κ. Βασιλικοῦ, ἦτο καὶ αὐτὸ ἔνασπουδαῖον ζήτημα καὶ μοὶ ἀπησχόλησεν ἀρκετά. Ἤδη ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἐκδίδεται νομοθετικὸν διάταγμα τὸ ὁποῖον θὰ ἐξηπυρετήση μεγάλως τὰ συμφέροντα τῶν παραγωγῶν. Ἐν προκειμένῳ ἐξεδηλώθη ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ ἰδίου Πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη δώσας σχετικὰς διαταγὰς εἰς τὸν ἁρμόδιον ὑφυπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν.»

«Ὅσον ἀφορᾷ δὲ διὰ τοὺς ἀδιορίστους δημοδιδασκάλους, συμπεριελήφθησαν εἰς τὸν πίνακα ἅπαντες οἱ ἐκ Χαλκιδικῆς καταγόμενοι. Οἱ διορισμοί των θὰ γίνουν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου.»

Σημ. «Φωνῆς». Τὰ ὀνόματα τῶν νεοδιορισθησομένων δημοδιδασκάλων, δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην ὡς ταῦτα περιελήφθησαν εἰς τὸν γενικὸν πίνακα

ΟΙ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΟΙ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΑΤΑΙΩΣΙΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ 28 (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ κ. Τσαλδάρης ὁμιλῶν χθὲς εἰς δημοσιογράφους τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τοῦ πολιτειακοῦ ζητήματος ἀνακοινώσεις τους, ἐτόνισεν ὅτι καὶ ἀπὸ ἐξωτερικῆς ἀπόψεως, τίποτε δὲν δικαιολογεῖ εἰσέτι τὴν ματαίωσιν τοῦ δημοψηφίσματος καὶ τὴν διὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως παλινόρθωσιν τῆς Βασιλείας. Ἐὰν ὅμως προσέθεσεν εὑρεθῶμεν πρὸ διεθνῶν περιπλοκῶν, τότε φυσικὰ ἡ κατάστασις θὰ ἐξετασθῇ ἀναλόγως τῶν περιστάσεων καὶ τοῦ συμφέροντος τῆς Ἑλλάδος.

Η ΨΗΦΟΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Ὁμιλῶν περαιτέρω ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐπὶ τῆς χθεσινῆς προτάσεως βενιζελικῆς ἐφημερίδος, ὅπως αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς χώρας μὴ ψηφίσουν, ἀλλὰ θεωρηθοῦν συγχρόνως ὡς ψηφίσασαι ὑπὲρ τῆς Βασιλείας, ἐχαρακτήρισεν τὴν πρότασιν ὡς κωμικὴν καὶ ἀναξίαν σοβαρᾶς συζητήσεως.

Ἐν συνεχείᾳ ἐρωτηθεὶς σχετικῶς, δὲν ἀπέκλεισε τὸ ἐνδεχόμενον ἐπαφῆς μετὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐνεργείας τοῦ δημοψηφίσματος. Προσέθεσεν ὅμως ὅτι ἐκ τῶν τεσσάρων ὑποδείξεων εἰς τὰς ὁποίας προέβη ἡ Ἀντιπολίτευσις διὰ τοῦ κ. Σοφούλη, οἱ τρεῖς ἔγιναν δεκταί. Μόνον δὲ διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐφορευτικῶν ἐπιτροπῶν δὲν ἔγινε τροποποίησις. Κατὰ συνέπειαν, ἐπεξήγησεν ὁ κ. Πρωθυπουργός, ἡ Κυβέρνησις νομίζει ὅτι ἐφήρμοσε τὰς ὑποδείξεις τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ὥστε οὐδὲν παράπονον νὰ δικαιολογῆται.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΤΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸν χῶρον τῆς ἐκθέσεως ἐγένετο ἡ ἀγροτικὴ ἑορτὴ καθ' ἣν ἀπενεμήθησαν ὑπὸ τοῦ Γεν. Διοικητοῦ τὰ βραβεῖα εἰς τοὺς ἐκθέτας. Ὑπὸ τῆς ἑλλανοδίκου ἐπιτροπῆς ἐκρίθησαν 3,800 ἐκθέται, ἀπενεμήθησαν δὲ 2,900 βραβεῖα καὶ χρηματικὰ ἔπαθλα, συνολικοῦ ποσοῦ 490,000 δραχμῶν. Μεταξὺ ἄλλων ἀπενεμήθησαν μέγα βραβεῖον μετὰ χρυσοῦ μεταλλίου εἰς τοὺς νομοὺς Φθιωτιδοφωκίδος καὶ Ἡρακλείου. Χρυσοῦν μετάλλιον εἰς τοὺς νομοὺς Ἀττικοβοιωτίας, Ἐδέσσης Φλωρίνης, Κοζάνης, Ἀργολιδοκορινθίας, Ἄρτης Ἀχαΐας, Δράμας Ἔβρου, Εὐβοίας, Ἠλείας, Κεφαλλᾶς, Κυκλάδων Μεσσηνίας, Πρεβέζης, Ροδόπης, Κερκύρας, Ἰωαννίνων, Λαρίσσης, Ζακύνθου, Σερρῶν, Τρικκάλων, Χαλκιδικῆς, Χανίων, Χίου, Κιλκὶς καὶ Καστορίας, Χρυσοῦν μετάλλιον εἰς τὰ γεωρικὰ γραφεῖα Βόλου, Θεσσαλονίκης, Γιαννιτσῶν, Βερμίου, Λαγκαδᾶ Βεροίας, Ζακύνθου, Παραμυθίας Λαρίσης, Εὐβοίας καὶ Σιδηροκάστρου.

Η ΑΜΜΟΥΛΙΑΝΗ ΩΣ ΤΟΠΟΣ ΠΑΡΑΘΕΡΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΗΣ

Ἡ Ἀμμουλιανὴ εἶναι ἕνα μικρὸ χαριτωμένο νησάκι μέσα στὰ γαλάζια μαγευτικὰ νερὰ τοῦ Συγγιτικοῦ κόλπου, κατάφυτο ἀπ' ἄγρια καὶ ἐξημερωμένα ἐλαιόδενδρα μὲ τὰ ἀπασιράπτοντα ἀπὸ καθαριότητα 150 σπητάκια της κτισμένα μὲ ρυθμὸ καὶ χάρι πάνω σ' ἕναν παραλιακὸ λοφίσκο, μὲ ὁρίζοντα θαυμαστὸ καὶ κατοικεῖται ἀπὸ διακόσιες περίπου οἰκογένειες ἀπὸ τὴ Γαλλικὴ καὶ Πασσαλιμάνι τῆς Προποντίδος. Μροστα της προβαλλει ὑπερήφανα ὁ ἱστορικὸς Ἄθως ντυμένος τὸν περισσότερο καιρὸ στὰ ἄστρα μεταξωτό, μὲ τὰ εἴκοσι μοναστήρια του ἀραδιασμένα στὶς δαντελένιες ἀκτές του.

Στὶς ἀμμουδιές της ποῦ εἶναι ἕνας καλλίγραμμος μαλακὸς τάπητας καὶ στὶς ὄμορφες ἀποβάθρες της εἶν ἀραγμένες οἱ ψαρόβαρκες καὶ τὰ βενζινόπλοια, ἕτοιμα πάντοτε νὰ ριχτοῦν στὸ κῦμα καὶ νὰ τεθοῦν στὴ διάθεσι τοῦ ἐπισκέπτου.

Τὰ πολυτελῆ ξενοδοχεῖα καὶ τὰ κέντρα της, κτισμένα στὶς πιὸ ρομαντικὲς τοποθεσίες τοῦ Συνοικισμοῦ, δίδουν τὴν εὐκαιρία στὸν ἐπισκέπτη καθήμενον ν' ἀπολαμβάνῃ τὸ μεθυστικὸ ἄρωμα ποῦ ξεχειλίζει ἀπὸ τὸ καθαρὸ ὀξυγόνο καὶ ἰώδιο τῆς θάλασσας.

Ἡ Ἀμμουλιανὴ εἶναι μ' ἕναν λόγον, ὁ ἰδεώδης τόπος γιὰ κεῖνον ποῦ γιὰ λίγο χρόνο καὶ γιὰ μιὰ χρονικὴ περίοδο ἔχει ἀνάγκη νὰ ξεκουρασθῇ ἀπὸ τὴ βιοπάλη καὶ νὰ ζήσῃ μιὰ ἀξέχαστη ζωὴ ἀπὸ ἐντυφύσεις καὶ ἀπολαυὰς τῆς ὑγείας του, μὲ τὸ μόνο μειονέκτημα, ποῦ μὲ τὰ φυσικά της θέλγητρα τὸν κρατᾶ ἄθελά του περισσότερον καιρὸν κοντά της.

Οἱ κάτοικοί της ποῦ διακρίνονται γιὰ τὴν εὐγένειάν των, φιλοξενίαν καὶ φιλεργάτικότητά των, ἀσχολοῦνται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν γεωργίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ὅμως καρποῦνται ἐλάχιστα, ἀφ' ἑνὸς διότι ἡ γῆ εἶναι πετρώδης καὶ ἄγονος, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τὸ σπουδαιότερον' διότι εἶναι ὀλίγη καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ πικρὸ παράπονόν των. Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁλόκληρος ἡ καλλιεργήσιμος ἔκτασις ἡ ἀνήκουσα εἰς αὐτοὺς ἀνέρχεται εἰς 1100 δεκ. στρέμματα, καὶ ὅτι ἀπὸ αὐτὴν καὶ μόνον περιμένουν ν' ἀποζήσουν 200 περίπου οἰκογένειαι, γιὰ νὰ σχηματίσῃ κανεὶς τὴν τραγικὴν εἰκόνα τῆς θέσεως των. Γι' αὐτὸ πρέπει ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσια νὰ λύβῃ σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν της τὴν κατάστασιν τῶν νέων αὐτῶν Ροβινσόνων, καὶ νὰ συμπληρώσῃ κατὰ τὴν ἐπικειμένην ὁριστικὴν διανομὴν τὸν ἀνεπαρκῆ κλῆρον των, ἐὰν δὲν θέλει νὰ ἴδῃ μεταβαλλόμενο τὸ ὄμορφο αὐτὸ χωριὸ εἰς ἕνα ἀπέραντο νεκροταφεῖον.

Ἄλλη ἐξ ἴσου ζωτικὴ ἀνάγκη τῆς Ἀμμουλιανῆς εἶναι ἡ ἐγκατάστασις τηλεφώνου ἡ ἔλλειψις τοῦ ὁποίου κάμνει αἰσθητότερην τὴν μόνωσίν των ἐπὶ τῆς νησίδος. Πρὸ ἑξαετίας καὶ ἐπὶ τῆς προκατόχου Κυβερνήσεως ἔγιναν σχετικαὶ μελέται, βυθομέτρησις κ.λ.π. διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τηλεφώνου ἀλλὰ φεῦ! αἱ μελέται καὶ τὰ λοιπὰ σχετικὰ ἔμειναν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καλένδας.

Δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἡ «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» ἡ τόσον ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῶν χωρίων τῆς Χαλκιδικῆς, θὰ θελήσῃ νὰ ὑψώσῃ συνήγορον τὴν φωνήν της ὑπὲρ τῶν ζωτικῶν τούτων ἀναγκῶν τῆς Ἀμμουλιανῆς.

Σ. Μ.

ΕΠΕΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΔΟΝ

Τὴν 25ην τρέχοντος καὶ περὶ ὥραν 5ην πρωϊνὴν ἡ γραῖα Ζαφείρω χῆρα τοῦ Ἰωάννου Μπούγια κατοίκου Ὁρμυλίας κατελθοῦσα εἰς τὸ ὑπόγειον τῆς οἰκίας της ἔνθα εὑρίσκετο ὁ κάδος πλῆρες σταφυλῶν, ἔπεσεν ἐντὸς αὐτοῦ.

Μετὰ παρέλευσιν ὥρας περίπου ἀναζητηθεῖσα ὑπὸ τοῦ υἱοῦ της Χριστου Μπούγια ἐτῶν 47 ἀνεύρεν ταύτην ἐντὸς τοῦ κάδου καὶ προσεπάθησε νὰ τὴν ἀνασύρῃ, καταλυφθεὶς ὅμως ὑπὸ ζάλης ἔπεσεν καὶ αὐτός.

Μετὰ πάροδον δύο ὡρῶν εὑρέθησαν ὑπὸ τῶν γειτόνων. Καὶ ἡ μὲν γραῖα ἀπεβίωσεν ὁ δὲ υἱός της ἐσώθη χάρις τῶν ἐκεῖ εὑρισκομένων ἰατρῶν.

ΧΕΙΜΕΡΙΝΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

Ἀπὸ σήμερον λειτουργεῖ ἡ λέσχη τοῦ κ. Ἰωάννου Σφυρῆ ἄνωθεν τοῦ Καφενείου του.

Δωμάτια εὐάερα καὶ μὲ καινουργῆ ἐπίπλωση.

Ὁ κ. Σφυρῆς ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἱκανοποιήσῃ καὶ τὸν πιὸ ἰδιότροπο πελάτη.

Μία ἐπίσκεψις ἀρκεῖ.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Ἀστικὸς Συνεταιρισμὸς ὑλοτόμων Στρατωνίκης «Οἱ Ἅγιοι Θεόδωροι».

Διακηρύττει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐξ εἰκοσίων χιλιάδων (600.000) δραχμῶν περίπου ξυλανθράκων ἐγρήγορ παραδοτέα ἐν τῇ παραλίᾳ Κυνῆ Χαλκιδικῆς καὶ τέσσαρας (4000) χιλιάδας ζύγεια καυσόξυλα ἄγρια ἐν τῇ παραλίᾳ «Διαβόρβορω Μαρμάρη». Ἡ ἀνωτέρω παραγωγὴ ἄρχεται ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης δημοπρασίας καὶ λήγει τὴν 30ην Ἰουνίου 1936.

Ἡ δημοπρασία θέλει γίνει τὴν 5ην Ὀκτωβρίου ἔ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 2αν μ. μ. ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Συνεταιρισμοῦ' Περισσότεραι πληροφορίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Στρατονίκη 22)9)35

Ὁ Πρόεδρος
Δ. ΜΙΚΡΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Καθῆκον μου θεωρῶ ὅπως καὶ δημοσίᾳ εὐχαριστήσω τὸν Διευθυντὴν τοῦ Νοσοκομείου Χαλκιδικῆς κ. Δημήτριον Γκλάβαν καθὼς καὶ τὰς ἀδελφὰς Καλιρρόην Καρτάση καὶ Μαρίκαν Μόκα διότι διὰ τῆς μαιευτικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἰατροῦ καὶ τῶν περιθάλψεων τῶν ἀδελφῶν ἐσώθη ἡ σύζυγός μου ἐκ τῆς ἀκατασχέτου αἱμορραγίας. Ἡ τοποθέτησις τοῦ κ. Γκλάβα εἰς τὸ Νοσοκομεῖον ἐνθουσιάζει τοὺς ἀσθενεῖς οἱ ὁποῖοι ἐκφράζονται ἐνθουσιωδέστατα διὰ τὸ ἐπιδεικνυόμενον ἐνδιαφέρον ἐκ μέρους αὐτοῦ ἡ δὲ ἐκλογή του ἐκ μέρους τῶν βουλευτῶν μας ἦτο ἐνδεδειγμένη, ὁλόκληρος δὲ ἡ περιφέρειά μας λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τοῦτο.

Ἀγ. Μάμας 23)9)35

Ὁ εὐχαριστῶν
πρόεδρος Λέσχης Λαϊκοῦ Κόμματος
Γ. ΜΟΧΤΟΥΡΗΣ

ΟΙ ΝΕΟΔΙΟΡΙΚΟΜΕΝΟΙ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΕΚ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἐπανῆλεν προχθὲς ἐξ Ἀθηνῶν ὁ βουλευτὴς κ. Χριστίδης ὅστις εἶχε μεταβῇ ἐκεῖ διὰ τὸ ζήμημα τῶν διορισμῶν τῶν ἐκ Χαλκιδικῆς ἀδιορίστων δημοδιδασκάλων. Οὗτος μᾶς ἐπληροφόρησεν ὅτι εἰς τὸν πρὸ τοῦ Ὑπουργεῖον καταρτισθέντα πίνακα τῶν διοριστέων δημοδιδασκάλων περιελήφθησαν καὶ οἱ κάτωθι:

Ἰωάννης Ματσίγκος ἐξ Ἀρναίας εἰς Βαψόριον (Καστορίας), Κατάκαλος Καλογερᾶς ἐξ Ἀνθεμοῦντος εἰς Σέρρας Πελοπίδας Λιννζερῖνος ἐκ Φούρκας εἰς Κωσταράξιον Καστορίας, Βασίλεις Κελέσης ἐξ Ἱερισσοῦ εἰς 4ον Σερρῶν Λεωνίδας Κυπαρίσσης ἐκ Στρατωνίκης εἰς Ἄνω Λεύκην Καστορίας, Σοφία Ἁγιομαμίτου ἐκ Πολυγύρου εἰς Πολύγυρον, Δημήτριος Ζέλιος ἐκ Ταξιάρχου εἰς Λευκὰ Σερρῶν, Μαρία Χημευτοῦ εἰς Βροντεροῦ, Σουσάνα Ρουκᾶ ἐξ Ἀρναίας εἰς Κερδάλιον Σερρῶν. Ἰωάν. Σταμπολῆς ἐκ Βάλτας εἰς 4ον Σερρῶν. Δημ. Μυλωνᾶς ἐκ Κασσάνδρας εἰς Ρυδολεῖβους Σερρῶν. Μαργαρίτης Πατσούρας εἰς Μελᾶν Καστορίας, Ἀναστασία Μπαρῆ ἐκ Βάλτα εἰς Πεντάπολιν Σερρῶν, Νικόλ. Σαμαρᾶς εἰς 13ον Σερρῶν. Ἀθαν. Δανιηλίδης εἰς Μπεριὰ Καστορίας. Ἄγγελος Ζοῦπος ἐκ Ταξιάρχου εἰς 2ον Ἐπανωμῆς, Νικόλαος Παπαγιάννης ἐκ Νέας Σκυώνης εἰς Καλὴν Γιαννιτσῶν. Μαρίκα Πέτρου εἰς Πρώτην Φλωρίνης, Ἀλεξάνδρα Καλαϊτζῆ εἰς Ἀνταρτικὸν Φλωρίνης. Ἄννα Φινδάνη ἐκ Πολυγύρου εἰς Κέλην Φλωρίνης, Γεώργ. Παπαχρήστου ἐκ Νικήτης εἰς Μονόβρυσην Σερρῶν. Μαρία Κολαφάτη ἐκ Πετροκεράσσων εἰς Νέαν Ζίχνην Σερρῶν. Μάρθα Σύρου ἐκ Πολυγύρου εἰς Τύχιον Καστορίας. Δημήτριος Ἀμάραντος ἐξ Ἀραίας εἰς Ἄνω Χριστὸν Σιδηροκάστρου.

Ἐπαναδιορίσθησαν οἱ ἀπολυθέντες· Θάνος Μυλωνᾶς ἐκ Βάλτης καὶ Τ Φουντούκης ἐκ Παρθενῶνος.

ΑΠΟ ΤΑ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ

ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΑΝΩΤ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΥΠΟΥΡΓ. ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΕΙΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ

Τὴν κωμόπολίν μας ἐπεσκέφθησαν προχθὲς οἱ κ. κ. Πέτροβας Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, Πουλόπουλος ἐπιθεωρητὴς τῆς Γεωργίας καὶ Ξυδιᾶς Ἐπόπτης μελισσοκομίας, οἵτινες μετὰ τοῦ προϊσταμένου τοῦ Γ. Γραφείου Χαλκιδικῆς κ. Μπιτεύνη ἐξέδραμον εἰς Κασσάνδραν ἔνθα ἐπιθεώρησαν ἀρκετὰ μελισσοκομεῖα τῆς Βάλτης καὶ συνεχάρησαν δεκάδα μελισσοτρόφων αὐτῆς τιμηθέντας καὶ ἐφέτος μὲ διάφορα βραβεῖα τῆς Διεθνοῦς Ἐκθέσεως Θεσ)ίκης.

Ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπίδοσις τῶν μελισσοτρόφων μας εἰς τὸ ἐπάγγελμά των ἐνεποίησεν ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν εἰς τούτους καὶ ἐδώρησαν ἀνὰ ἕνα κίλινδρον κατασκευῆς κυριθῶν εἰς τὰς Κοινότητας Βάλτης, Ν Σκιώνης καὶ Ἀνθεμοῦντος.

Ἐπανακάμψαντες ἐνταῦθα ἐπισκέφθησαν τὸ Ἰνστιτοῦτον Καλλιεργείας φυτῶν, τὸ Κέντρον Συγκεντρώσεως Βελτιουμένων Σπόρων τὸ Συνεργεῖον Συγκεντρώσεως Σπόρων Θεσσαλονίκης ὡς καὶ τὴν ἐξαγορὰν τοῦ Σίτου Ἕνωσιν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Χαλκιδικῆς καὶ ἀφ' οὗ ἔδωσαν τὰς συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας των εἰς τὰ πρῶτα διὰ τὴν ποιοτικὴν συγκέντρωσιν τῶν σπόρων, διέταξαν τὴν τελευταίαν ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἄμεσον παραλαβὴν τῶν κομισθέντων ἐνταῦθα σιτηρῶν διαφόρων παραγωγῶν ἅτινα αὕτη δὲν παρελάμβανε ἐλλείψει ἀποθηκῶν.

Τὸ ἐνδιαφέρον ὅθεν τῆς παρούσης κυβερνήσεως δὲν παύει νὰ ἐνδείκνυται ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν εἰς τὴν πολυπαθῆ μας Χαλκιδικὴν ἤτις οὐδέποτε κατὰ τὸ παρελθὸν ἐγνώρισε κρατικὴν ἐνίσχυσιν ἢ ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῆς συντελουμένης παραγωγικῆς προσπαθείας τῶν κατοίκων της.

ΑΘΑΝ. Χ. ΣΤΑΜΠΟΛΗΣ